

РЕШЕНИЕ

№339

гр. Перник, 28 декември 2011 година

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд - Перник, касационен състав, в открито съдебно заседание на двадесет и първи декември, две хиляди и единадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: СТЕФАН СТАНЧЕВ

ЧЛЕНОВЕ: 1.ЕМИЛИЯ ИВАНОВА

2.СЛАВА ГЕОРГИЕВА

при секретаря И.И.*** и с участието на представител на Окръжна прокуратура – Перник - прокурор Стефанова, като разгледа докладваното от с-я Георгиева КНАХД №363 по описа за 2011 г., за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на глава XII от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на адв.К.С.*** процесуален представител на “***”ООД гр.Перник представлявано от управителя К. М.***, против решение №759/17.10.2011 г., на Районен съд - Перник, постановено по НАХД №426 по описа на съда за 2011 г. С атакувания съдебен акт е изменено наказателно постановление (НП) №23-2301356/04.02.2011 г., на Директора на Дирекция “Инспекция по труда Софийска област”, издадено срещу жалбоподателя “***”ООД гр.Перник представлявано от управителя К. М.***, за нарушение по 186, ал.1 от Наредба № 7 за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд на работните места при използване на работно оборудване ДВ бл.88/1999 г., като на основание чл. 413, ал.2 от КТ му е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 2000 (две хиляди) лева, като съдът е намалил санкцията на 1500 (хиляда и петстотин) лева.

В жалбата се съдържат твърдения за незаконосъобразност на обжалваното решение. Твърди се, че районният съд не е взел предвид събрани в хода на производството доказателства и така е постановил неправилно решение в нарушение на материалния и процесуален закон. Твърди се, че нарушение на е извършено. На тези основания от касационната инстанция се иска отмяна изцяло на решението на районния съд и решаване на въпроса по същество, чрез отмяна на процесното наказателно постановление.

Касационният жалбоподател в съдебно заседание, чрез процесуалния си представител навежда допълнителни доводи за липса на компетентност на административно наказващия орган.

Ответникът по жалбата, не се явява, не изпраща представител и не заявява становище по жалбата.

Представителят на Окръжна прокуратура – Перник, прокурор Стефанова, дава заключение, жалбата е неоснователна, тъй като атакуваното решение е правилно и законосъобразно и като такова следва да бъде оставено в сила.

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок и от страна в административнонаказателното производство, поради което се дължи нейното разглеждане по същество. Пред настоящата инстанция страните не са представили нови писмени доказателства в подкрепа на твърденията си.

Административен съд - Перник, след като взе предвид становищата на страните и извърши цялостен преглед за законосъобразност на обжалваното решение по реда на чл. 217 и следващите от АПК, намира жалбата за основателна.

Пред районният съд е установено, че при извършена на 17.11.2010 г. проверка по спазване на здравословни и безопасни условия на труд на “****”ООД гр.Перник в цех за производство на сладкарски изделия в гр.Перник е установено, че една машина шприц за сладки е с фабрично изградено предпазно устройство осуетяващо достъпа до опасната зона до валове /движещи се части/, но при отстраняване на предпазното устройство движението на валовете не се преустановява. След тази констатация проверяващия инспектор е съставил акт за установяване на административно нарушение за нарушение на чл. 186, ал.1 от Наредба № 7, за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд на работните места при използване на работно оборудване - ДВ бр.88/1999 г., който е станал повод за издаване на обжалваното наказателно постановление. Районният съд е приел, че е нарушена цитираната по-горе разпоредба на наредбата, че са спазени материалноправните и процесуалноправните норми, като без да излага доводи е намалил наложеното административно наказание “имуществена санкция” от 2000 лв. на 1500 лв.

Настоящата инстанция възприема напълно приетата и доказана фактическа обстановка, но намира, че при така формулираното в АУАН и НП описание на нарушението и обстоятелствата при които е било извършено не е годно да реализира административнонаказателна отговорност.

С разпоредбата на чл.186, ал.1 от Наредба № 7 за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд на работните места при използване на работно оборудване ДВ бр.88/1999 г., законодателят е въвел задължение за работодателите при наличие на движещи се части на работно оборудване, които създават риск за злополуки да се оградят с предпазни устройства, осуетяващи достъпа до опасните зони или да се снабдяват с устройства спиращи движението им при достигане на опасната зона от човек или предмети. Двете изисквания са въведени алтернативно, като наличието на едното или другото съоръжение е достатъчно да е изпълнена нормата на закона стига да е съобразено с параметрите заложи в чл. 186, ал.2 от наредбата. В конкретния случай на жалбоподателя е вменено изискване двете алтернативно дадени възможности за обезопасяване на машината да се приложени кумулативно и му е вменено нарушение затова, че тези изисквания не са приложени кумулативно. Безспорно е, че машината е била фабрично снабдена с предпазно устройство осуетяващо достъпа до опасните зони. По делото не са налице доказателства и не са навеждани твърдения нито с АУАН, НП или в съдебно заседание, че това предпазно устройство осуетяващо достъпа до опасните зони не е съобразено с разпоредбите на чл. 186, ал.2 от Наредбата и по този начин не е годно да изпълнява

предназначението си. Че устройството не е било съобразено с изискванията на чл. 186, ал.2, т.3 от наредбата са налице индиции в свидетелските показания на актосъставителя и свидетеля по акта, тъй като те твърдят, че са повдигали предпазната решетка, т.е. тя е била лесно отстранима и не отговаря на изискването да не може да бъде лесно отстранена или изключена от действие. Това нарушение не е вменено със съставяне на АУАН, а в последствие и НП и не следва да се обсъжда от настоящата инстанция. Вместо това на жалбоподателя е вменено нарушение което законодателят не е въвел с нормата на чл. 186, ал. 1 от Наредбата.

По наведените доводи относно липсата на компетентност на административнонаказващия орган по делото действително не са приложени доказателства за упълномощаването на директора на Дирекция "ИТ" Софийска област, да издава наказателни постановления по КТ, но на съда е служебно известно за такова упълномощаване. При наведени доводи в тази насока пред първата инстанция административнонаказващия орган е следвало да положи минимални усилия и да представи поне пълномощното си, а не да разчита на информираността на съда.

Като не се е съобразил с изложените по-горе нарушения на материалния закон и по съществото си е потвърдил обжалваното наказателно постановление районния съд е постановил неправилно решение, което следва да бъде отменено и въпроса да се реши по същество, като се отмени обжалваното наказателно постановление.

Водим от горното, съдът

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ решение №759 от 17.10.2011 г., постановено по НАХД № 426 по описа за 2011 г., на Районен съд Перник, като вместо него постановява:

ОТМЕНЯ наказателно постановление №23-2301356/04.02.2011 г., на Директора на Дирекция "Инспекция по труда Софийска област", издадено срещу "****"ООД гр.Перник представлявано от управителя К. М.***, за нарушение по 186, ал.1 от Наредба № 7 за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд на работните места при използване на работно оборудване ДВ бр.88/1999 г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ:1./п/

2./п/